

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. július 9.

41. szám.

Erdőőri gyermeknevelési-alap.

A m. kir. földmivelésügyi miniszterium az elmúlt június hóban ismét kibocsátotta felhívását az állami erdőtisztek gyermekeinek nevelését segélyező alaphoz kiosztható segélyek ügyében, melyben felhívja azokat az állami erdészeti tisztviselőket, kiknek gyermekük vagy gyermekeik a jövő 1905—6. tanévben valamely közép- vagy felső-iskolában szándékoznak tanulmányaikat folytatni s kik a felhívásban részletezett feltételeknek megfelelnek, hogy a segélyben való részesítés iránti kérvényeiket az alap intéző bizottságához folyó évi július hó 8-ig nyújtsák be.

Az állami erdőtisztek gyermekeinek nevelését segélyező alapot a földmivelésügyi m. kir. miniszterium atyai gondoskodása 1892. évben teremtette meg oly módon, hogy a kincstári erdőknél előforduló minden vételnél, vállalatnál, haszonbérletnél stb. kikötötte, hogy a vállalkozó vagy vevő az általa fizetendő vagy kapott összeg után, ha az a 100 forintot — most koronát — meghaladja, annak 0.02 százalékát, ha pedig 100 forintot — most koronán alul van, de a 10 forintot, most koronát meghaladja, tekintet nélkül az összeg nagyságára 10 krajcárt, illetőleg ugyanannyi fillért köteles a nevezett alap javára befizetni. Az alaphoz való hozzájárulás annyira csekély, hogy azt — tekintettel a nemes célra — minden vállalkozó vagy vásárló a legnagyobb készséggel és szíves örömet fizette és fizeti, sőt az olyanok is, kiknek szerződése

korábban, az alap létrehozása előtt keletkezett s így arra utólagosan kötelezhetők nem lettek volna, minden ellenvetés nélkül hozzájárultak a fizetéshez, bár egyes nagyobb vállalatoknál, dacára a százalék csekély voltának, a hozzájárulási összeg száz, sőt ezer koronánál is többre rugott.

És valamint a kicsiny csermelyekből, patakcskákból támadnak a nagy folyók és a még nagyobb tengerek, azonképen ez a nemes célu alap is alig egy évtized alatt hatalmassá nőtt ki magát, ugyannyira, hogy az elmúlt 1904. év számadásai szerint ebben az évben tekintélyes összegű gyermeknevelési segélyt oszthatott ki s még mindig maradt elég tőkéje, mely természetesen a saját kamatai, valamint a folytatólagos hozzájárulások által ismét gyarapodni fog s az intéző bizottságot abba a kellemes helyzetbe fogja juttatni, hogy a jövő tanévre jótékonyágát még kiterjedtebb arányokban gyakorolhassa.

Nem irigyeljük az állami erdőtisztektől azt a jótétet, melyben őket a gyermeknevelési alap részesíti, sőt szívből örülünk szerencsájöknek s boldogulásuknak. Mi az erdészeti altisztek boldogulását keressük, a saját boldogulását pedig teljes mértékben csak az érdemli meg, ki őszinte szívből tud örülni más embertársa boldogulásának, sőt ki azt még teljes erejéből előmozdítani is törekszik.

Az irigységnek még a gondolata is távol

áll tőlünk, de fájdalom tölti el keblünket a felett, hogy az erdészeti altiszteknek nincsen hasonló jótékony intézményük.

Mondhatnók ugyan, hogy talán ezt az alapot már létesítése alkalmával ki lehetett volna terjesztetni az állami erdészeti altiszti személyzetre is, ha nem is olyan nagy mértékben, mint a tisztviselőkre. A hozzájárulásnak egy tized százalékkal való megtoldása alig észrevehető és érezhető terhet rótt volna csak az azt viselőkre s bizonyosan ezt is készséggel viselték volna, annál inkább, mert az erdészeti altisztekkel lépten-nyomon érintkezvén, elég alkalmuk volt és van tapasztalni azt a keserves állapotot, melyben ezek gyermekeinek iskoláztatása sinylődik és talán érdemes is lett volna egyes altiszti gyermek részére is hozzáférhetővé tenni a tudományok kútforrását, hiszen akad azok közt is számos olyan, mely a jóságos természettől bőven meg van áldva szellemi képességekkel, melyeket nem fejleszteni szinte bűn.

De nem mondjuk ezt; nem panaszkodunk e miatt, mert nem ismerjük azokat a rugókat, melyek az alap megteremtésénél annak létesítőit vezették, csak örülünk annak, hogy ha nem is az erdészeti szak egészének, de legalább egyrészének terhen könnyíteni igyekeztek s hogy törekvésüket ilyen fényes siker koronázta. Áldja meg az Isten őket azért!

Panaszkodás helyett egyszerűen felvetjük a kérdést, hogy nem lenne-e szüksége az erdészeti

altiszteknek is, még pedig nem csak a kincstáriaknak, de általában valamennyinek szüksége hasonló alapra s ha igen, mily módon lehetne azt létesíteni.

Az első kérdés szinte teljesen fölösleges, mert hiszen általánosan ismert dolog az, hogy az erdészeti altisztek gyermekeik iskoláztatása tekintetében összehasonlíthatatlanul rosszabb helyzetben vannak az erdőtiszteknél, mert hiszen ezek nem csak sokkal jobban vannak javadalmazva — a mi egyébként csak természetes — de tulnyomó részük székhelye városokban vagy legalább nagyobb falvakban lévén, jó részüknek gyermekeik iskoláztatása alig okoz nagyobb gondot s ha nem is a közép- és felső-, de legalább az elemi iskolákban való taníttatása a gyermekeknek alig ró valamelyes terhet a szülőkre.

Az erdészeti altisztek ennek ellenében köztudomás szerint, a hivataloknál alkalmazott központiakat kivéve, tulnyomó nagy részben legjobb esetben kicsiny, jóra való iskolával alig rendelkező falvakban, legnagyobb részben azonban kint az erdőkben, szolgálati körük közelében vannak elhelyezve, hol teljes lehetetlenség gyermekeiket még az elemi oktatásban is házból részesíteni. Hiszen foglalkoztunk ezzel lapunkban ismételtén s ha ezt most még ismételnők, szavaink nem lennének egyebek üres szalma cséplésénél. Ez a helyzet pedig közös valamennyi erdőőrnél, úgy a kincstáriaknál és járásiknál, mint a magán uradalmaknál, miből önkényt az követke-

Embervadászat.

„Az Ujság“ után.

Irta Pataky István.

A hevesmegyei siroki várrom közelében álló erdősház előtt az 1877. év egy nyári reggelén három vadász állott meg. Az egyik hatalmas termetű férfi volt, tőrei és tótmegyeri Tóth Mór egri királyi ügyész. A másik kettőben egri ember két börtönőrt ismert volna fel, a kik most vadászoknak voltak kiöltözve.

Tóth Mór mellett egy rövid lábu kis vizsla ficánkolt, a melyet Tóth még hivatalos kirándulásai idején se hagyott otthon. A mint nekem többször elbeszélte, ez a kis Mokra nevű vizsla kedvesebb volt egy négy megyében híres szőlő-agaránál, a melyik pedig nem egy billikomot nyert a gazdája számára. Hanem azzal

nem lehetett beszélni, míg a kis Mokrával „majdnem“ beszélni lehetett.

Most is csak bámult beszédes szemeivel Mokra a gazdájára, hogy hát miért is állnak meg?

Ilyen jókor és itt?!

— Na Marcsa! — kiáltott be az ügyész az udvarra.

— Jó reggelt sem mondunk?

Az udvaron valamivel foglalatostkodó palócz asszony meglehetősen ügyetlenséggel mutatta, mintha csak most venné észre a házuk előtt megálló vadászokat és zavartan köszönt.

— Andris hol van? — kérdi Tóth.

— Az erdőt járja.

— De csak hagyott itthon valamit abból a tavalyi szilvóriumból.

— Óh van még, csak tessék beljebb fordulni.

Mindezeket azonban az asszony szokatlanul hangosan kiáltotta, a mi el nem kerülte Tóth figyelmét.

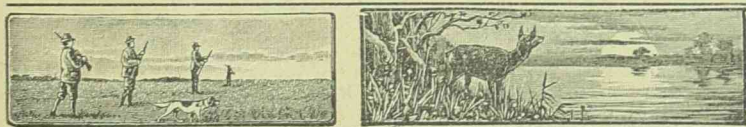
Tóth Mór kissé gondolkodott. Habozott, hogy bemenjen-e. Majd eszébe jutott különleges megbízása s az ezzel járó nagy kötelesség.

zik, hogy számosan szegénységük mellett gyermekeiket még csak elemi iskolába sem járathatják, hanem azok tisztán a házi nevelésre vannak utalva, mely hogy nem felelhet meg még a legszerényebb követelményeknek sem, azt talán senki tagadni nem fogja.

Nyilvánvaló tehát, hogy ha valakinek, akkor legelső sorban az erdészeti altiszteknek lenne szükségük arra, hogy gyermekeik nevelésére, illetve iskoláztatására egy megfelelő segélyező alap létesíttessék.

A másik kérdés tehát az, hogy miképen, milyen módon lehetne ilyen alapot létesíteni és egyáltalán vajon meg van-e ennek a lehetősége. Mi azt hisszük, hogy az alapot létesíteni lehetséges és ennek módját röviden ki is fogjuk fejteni.

(Folytatása következik.)

Járásiak mozgalma.

Ugy látszik, hogy igazuk volt azoknak, kik a járási kartársak mozgalmára a tavaszi hónapokat, midőn mindenki erdősítési és csemetekerti munkákkal van elfoglalva, nem tartották alkalmasnak, mert ime ezek befejeztével mégis némi élénkség mutatkozik a járási kartársak között s itt is, ott is gyüleseznek és tanácskoznak sorsuk felett, minek eredménye természetesen nem lehet más, minthogy a mozgalmat, mely hivatva lenne őket a jól megérdemelt jobb sorsba belyezni, örömmel üdvözlők és ahoz szívesen csatlakoznak. Ezt látszik ta-

nusítani, hogy a legközelebb mult napokban ismét két jegyzőkönyv másolatát juttatták el hozzánk, nevezetesen a Trencsén- és Szilágyvármegyékben székelő kartársakét, melyek közül az előbbit most, az utóbbit majd lapunk jövő számában közöljük.

A Trencsénvármegyei kartársaké a következő:

J e g y z ő k ö n y v.

Felvétetett Trencsénben, 1905. évi június hó 25-én.

Jelen voltak: Tyápay Péter, Rieger József, Rieger István, Moravcsik Antai, Hrodegh Alajos, Mel-sicki Sándor, Barényi István, Hlavathy Ferenc, Novotny Lipót, Svanya István, Venényi József és Dvorecny János erdőőrök.

T á r g y: Trencsénvármegyében az állami kezelésbe vett erdőbirtokoknál alkalmazott erdőőröknek és erdőszolgáknak felsőbb hatóságuk engedélye alapján megtartott tanácskozása az iránt, vajjon hozzájárulnak-e azon országos mozgalomhoz, mely az erdővédelmi személyzet államosítását célozza.

A megjelentek a tanácskozás elnökévé Tyápay Pétert megválasztván, nevezett a bizalmat megköszöni és ismertelvén az országos mozgalom tárgyát és célját, egyuttal felhívja társait, hogy ebben az ügyben határozatilag állást foglaljanak.

Az erdőőrök mostani nyomasztó helyzetének megvilágítása szempontjából ismerteti Zbinyovszky Sándor itteni volt kerületi erdőőr esetét, ki sok évi szolgálat után betegségbe esvén, szolgálatképtelenné vált s vagyonnal nem rendelkezvén, mint 60 éves öreg ember most koldulással tengeti életét. Előhozza továbbá a saját esetét, mint kinek egyik szemét egy áterdőlés alkalmával egy ág megütvén, azt operáció útján kivéetni kellett s csakis a gondviselés különös kegyelmének köszönheti, hogy a másik szeme világát el nem veszítette s nagyszámu családja koldusbotra nem jutott.

A jelen lévő kartársak a mozgalom megindítását a

— Eh, segítünk valahogy — mormogá, s két kísérőjével bement a kis erdőslakba.

A csinos asszonyka előhozta a szilvóriumot. Tóth csak megizlelte, míg két kísérője három-négy kupicával bellebbezett a jó italból.

— Andris hogy van?

— Jól, uram. Köszönöm kérdését.

— Meggyógyult a karja?

— Alig is volt fájós.

— Akkor talán most már ki is békülne Vidróckival?

— Nem is haragudott rá. Hiszen csak véletlen volt, Vidrócki nem tudta, hogy Andris ment utána. Andris se tudta, ki után megy.

— Jó barátok?

— Azok voltak, de most dehogy . . . de hogy . . .

— Pedig rokonok.

— Azok . . . De hát tetszik tudni, hogy Vidrócki micsoda?

— Tudom, tudom, betyár, erősen érik az akasztófára.

— Az akasztófára?

— Hát mit gondolsz Marcsa? Néhány ember özvegye, árvája azt is mondja, hogy régen megérett rá.

— Ah Istenem! — sopánkodott az asszony.

— Hozz egy kis friss forrásvizet.

A mint az asszony kiment, Tóth lehajolt s az ágy alól egy csizmát húzott elő.

Tóth az érseki uradalom minden erdőjét ismerte. Ismerte jól Balog Andrist is, a kivel nagyon gyakran járta be az erdőségeket. Meg is szerette az ügyes erdőt, a kit különben tisztességes, becsületes embernek tartott. Arról, hogy a futóbetyár Vidróckinak rokona, nem tehet, s hogy mint rokonnak olykor-olykor szállást ad Andris, Tóth annál inkább nem talált semmit, mert jól tudta, hogy Andris az erdőből ki nem mozdul s így nem is tudta, hogy Vidrócki mily kegyetlenségeket követ el, s hogy valósággal réme két megyének. S általában az emberi gyengeségeket, gyarlóságokat és a helyzet szülte kényszereket hosszú hivataloskodása alatt mindig akként tudta mérlegelni, hogy bevallása szerint egyszer sem csalódott.

maguk részéről is üdvözlik s bő tanácskozás után a következő határozatot hozták meg:

1. Az értekezlet egyhangulag ama véleményének ad kifejezést, hogy az állami kezelésbe vett erdőbirtoknál alkalmazott védszemélyzet helyzetét leggyökerebben orvosolná, ha ez a védszemélyzet államosítottá, a kincstári erdőknél alkalmazott altisztekhez hasonlóan megfelelő javadalmazásban részesítenék és nyugdíjjogosultságuk biztosíthatná.

Ehez képest az országos mozgalomhoz csatlakozva, Tyápay Péter kartársat felkéri, hogy ügyükben az esetlegesen szükséges lépéseket az összesek nevében tegye meg s a minisztérium elé járuló küldöttségben vegyen részt.

2. Az esetre, ha az országos mozgalom a fent jelzett irányban célhoz nem vezetne, az értekezlet határozatilag kimondja, hogy kérelem intéztessék Ő nagyméltósága a földmivelésügyi m. kir. miniszter urhoz az iránt, hogy az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott védszemélyzet járandóságai a mostani viszonyokhoz mérten az egész országban olyképen szabályoztassanak, hogy a megállapítandó javadalmazásból a személyzet megélhessen.

Mivel pedig ez az erdőri személyzet a nagyon is terhes szolgálatból folyólag annyit megérdemel, hogy az állami vagy vármegyei altisztekhez hasonlóan nyugdíjban részesüljön, kérelem lenne intézendő a földmivelésügyi m. kir. miniszter ur Ő nagyméltóságához, hogy egyetértésben a belügyi m. kir. miniszter ur Ő nagyméltóságával lehetővé tenni kegyeskedjék, hogy az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott erdőri személyzet a vármegyei altiszti személyzethez hasonlóan s ugyanazon módzatok mellett a vármegyei nyugdíjintézmény kötelékébe felvétessék.

A mozgalom előzetes költségeihez 80—80 fillérrel hozzájárultak: Tyápay Péter, Rieger István, Rieger Jó-

zsef, Melsiczky Sándor, Hlavathy Ferenc, Svanya István, Barényi István, Venényi József, Novotny Lipót, Hnódegh Alajos, Dvorecny János, Moravcsik Antal. Ekép befolyt kilenc (9) korona 60 fillér, mely összeg Tyápay Péternek azzal adatott át, hogy azt Sticz László veszprémi hatósági erdőörnek azzal a kérelemmel küldje meg, hogy annak átvételét az „Erdészeti Újság” hasábjain nyugtázza.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Barényi István és Melsiczky Sándor küldettek ki.

Több tárgy nem lévén, a jegyzőkönyv felolvasás után jóváhagyatott és aláíratott.

Kelt mint fent.

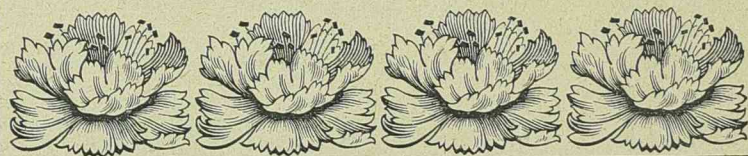
HLAVATHY FERENC s. k.,
jegyzőkönyvvezető.

TYÁPAY PÉTER s. k.,
értekezleti elnök.

A jegyzőkönyv hitelül:

BARÉNYI ISTVÁN s. k. MELSICZKY SÁNDOR s. k.

Tyápay Péter tisztelt kartársunk a fenti jegyzőkönyv beküldése mellett még azzal a kérelemmel fordult azokhoz a járási kartársakhoz, kik azt eddig még meg nem tették, hogy sürgősen csatlakozzanak a mozgalomhoz és az erre vonatkozó jegyzőkönyveket, valamint a hozzájárulási filléreket mielőbb juttassák el rendeltetési helyükre, mely kéréséhez ez alkalommal mi is csatlakozunk.

LEVELEZÉS.

Erdőtanya, 1905. június 25.

Tekintetes szerkesztő ur!

Két szomorú esetnek voltam mostanában tanúja, melyeket lapunk tisztelt olvasóival is közölni óhajtok.

Tegnap Egyeken jártam erdőfelmérés végett s ott betértem egy kerülő házába, kinek nejét nagy szomo-

Most is tudta, hogy Andris erdőt bűn nem terhelheti s el volt határozva, hogy a nagy bűnperbe lehetőleg nem vonja be.

Tudta azt is Tóth, hogy az uradalmi erdősök a csizmát az uradalomtól kapják s az mind egyforma. Az ágy alól kivett egy csizma pedig paraszteszima volt, a mit vásárokon árulnak. A csizma párját hiába kereste az ágy alatt.

— Mokra, — szólt Tóth a vizslához — szagold meg.

Ezzel a kutya fejét benyomta a csizmába, honnan a kutya prüszkölve szabadította ki fejét.

— Talán betyárszagu — nevetett Tóth. Nemsokára az asszony vizet hozott be, a miből Tóth jóízűen ivott s aztán kiindultak.

— Isten áldjon Marcsa, mondd meg Andrisnak, hogy a jövő hónapban majd együtt járjuk az erdőt, s hogy szeretném, ha jobban tudná, hogy mi van a házában s a háza körül.

— Ah uram, uram — hebegett az asszony elsápadva s majd térdre esett az ügyész előtt.

Mokra ekkor szaglálódott az udvaron s mintha lépteket követne, visszaszaladt a pitvarajtóhoz.

— Mokra, — kiáltott Tóth — ide, majd később. Ide!

A háztól vagy harminc lépésnyire megállott Tóth s féloldalt feltekintett a ház padlásnyílására.

A nyílástól ugyanakkor egy emberfejet látott visszahuzódni.

Tóth két kísérőjével a síroki várrom felé haladt.

Egyszer még visszatekintett s úgy látta, mintha a padlásablakból egy puska csöve volna felé irányozva. Szinte belátott a csöbe.

— Vidrócki — mormogá Tóth.

Csakhamar dühös ordítás hallatszott a ház felől, felpattant az erdősház ajtaja s kirohant Vidrócki Márton.

Jól ismerték mind a hárman, mikor még csak holmi birge-ügyekben töltötte az időt az egri fogházban.

Hatalmas, erős, csinos ember volt Vidrócki, nem lehetett mással összetéveszteni.

ruságban találtam. Tudakolva busulása okát, elmondta, hogy leányuk, mely nagy vidéken ismert szépség volt, mult év őszén férjhez ment, de miután az ígért hozományt nem vitte magával, férje durván bánt vele, anynyira, hogy utóljára is kénytelen volt őt elhagyni s szülőihez visszatérni. Az elkeseredett férjnek egy héttel az előtt sikerült mások közvetítésével a fiatal menyecskét visszatérésre bírni, de alig távoztak 200 lépésnyire a szülői háztól, a férj forgópisztolyt rántott elő s a nejét szíven lőtte. Azután maga ellen fordította a gyilkos fegyvert, de öngyilkossági szándéka nem sikerült, mert csak kisebb sérülést ejtett magán s most a debreceni ügyészség fogházában várja bünhődését.

A másik eset talán még megrendítőbb.

Jövet-menet a csegi gőzfűrész mellett kell elhaladnom. A napokban arra menve nagy csődületet vettem észre s kíváncsiságtól ösztönözve leszálltam a kocsiról és a tömeg közé vegyültem. Itt azután megtudtam a csődület okát. Az ott alkalmazott erdőőr három kis gyermeke egy hibásan felrakott deszkarakás alatt játszott. A nagy deszkahalmaz megcsuszott s maga alá temette a három kis ártatlan teremtest. Később az anyjuk keresésükre indult s miután sehol sem találta, már abban a hitben volt, hogy gyermekei, melyek legidősebbje 6, a legkisebb 2 éves volt, a közeli vízbe fultak, midőn a fűrésztulajdonosnak feltűnt a leomlott deszkahalmaz. Azonnal neki láttak a deszkák átrakásához s meg is találták alatta a három kis gyermeket, de már valamenynyit holtan.

Adja Isten, hogy jövőben jobb hírekkel szolgálhassak.

OBERKIRCH GYULA,
urad. vadász.

Kezében egy félcsizmát tartva rohant a Torna patak felé, hogy a Mátra-hegység rejtekeiben bujjon meg.

Még lőtávolban volt, pompás, golyóra töltött angol fegyverével a kitűnő lövő Tóth el is találta volna.

— Hadd menjen — szólott Tóth kísérőihez. — Andrist ismerem. Becsületes fiu, ne keveredjen ebbe a dologba, Vidrócki most már ugy is a mienk.

A Torna patakon túl, a hegység lábánál éles futtyentett a betyár, s mindjárt három másik ember bujt valahonnan elő, a kiknek valamit mutogatott Vidrócki.

Ekkor Tóth is megtudta, mi okozta a betyár ijedelmét.

A siroki várrom körül fegyverek csillógása tünt elő, s lassan előnyomult egy század katona.

Tóth ingerülten sietett a katonák elé.

— Hol van Hegedüs főhadnagy ur? — kérde az őrmestert.

(Folytatása következik.)

A NAGYVILÁGBÓL.

Az ország rendje, dacára az új miniszterelnök fáradozásainak, csak nem akar helyreállni. A koalíciós többség vezérférfiaival a legközelebbi mult napokban folytatott tárgyalás nem vezetett eredményre, e helyett a törvényhatóságok sorra állást foglalnak az új kormányval szemben s megtiltják közegeiknek az adók beszállítását és ujoncok adását. A kormány állítólag ezzel szemben megtorló lépéseket fog tenni s az engedetlen tisztviselőket állásuktól felfüggeszti, ujoncok nemlétében pedig oly módon szándékozik segíteni, hogy behivatja őszre a póttartalékosokat.

Nagy gondot és kiszámíthatatlan károkat okozott az ország több vidékén, kivált a dunántúli vármegyékben az aratók zendülése, melyet több helyen fegyveres erővel kellett elfojtani. Most már megszűnt a lázongás és az aratás békességgel folyik.

Az egész világ figyelmét az Oroszországban dúló forradalom-féle lázongás teljesen leköti. A munkások zavargása most már átment a katonaság közé s kivált a tengerészek lázongása okozott nagy riadalmat. A „Potemkin” nevű hadihajó legénysége ugyanis nyílt lázadásba tört ki, tisztjeit legyilkolta s midőn meg akarták fenyíteni, bombázni kezdte Odessza nagy kikötő várost, majd pedig midőn több más hadihajó indult megfenyítésére, ezek elől megszökött s egész váratlanul a romániai Konstanca nevű város előtt tünt fel, hol szemet és ételmet akart beszerezni s a város bombázásával fenyegetődött, ha kivánságát megtagadnák. Fenyegetését nem váltotta be s békével tovább ment, de hogy merre van, ezt lapunk zártakor még nem lehet tudni. A kormány ugy látszik, nem merl komolyan üldözni, mert nyilván attól fél, hogy a lázadás átcsap a többi hajóra is. Az ázsiai harctéren állítólag a nagy csata helyett fegyverszünet várható, mely előhírnöke lenne a békekötésnek.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Az ugarolásról.

Az ugartartás célja nem más, mint a talajt egy évig pihentetni, hogy ezen idő alatt a talajban az elmállási folyamatok a lehető legtökéletesebben mehessenek végbe s így a talaj felvehető tápanyagtartalma fokozódjék. Természetesen ezen hatás csak azon esetben fog mutatkozni, ha az ugarolás tartama alatt a talaj megfelelő művelésben részesül, mert az elmállási tényezők csak ezen esetben képesek kedvező vegyi és fizikai változásokat előidézni. Ezért tehát ugart tartani részint azon célból, hogy ezáltal az ígás erőn takarékoskodjunk, céltalan eljárás, mert az ugartartás tulajdonképpen, a talajerőt fokozó hatása kellő mértékben csak azon

esetben fog mutatkozni, ha az kellő és rendszeres talajmivelésben részesül.

Másik előnye az ugartartásnak az, hogy általa a talaj fizikai tulajdonságai lényegesen javulnak, mivel növényzet a talajon nincsen s az többszöri szántásnak van alávetve s különösen mert őszi mély szántásban részesítjük azt. Az őszi mély szántással a talaj felülete nagyobb területen lesz kitéve a tél jelentékeny porlasztó hatásának. Harmadik célja az ugarolásnak az, hogy a talajt az előző években felhalmozódott gyomoktól megtisztítsa, ami azonban megint csak azon esetben érhető el, ha az rendszeres talajmivelésben részesítetik, mert más-különben nemcsak, hogy ezen célt el nem érhetjük általa, de határozottan állítható az, hogy a talajt még sokkal nagyobb mérvben elgyomosítjuk, mivel a különböző gyomok magba mennek, magvaikat elhullatják s a következő évben azt fogjuk tapasztalni, hogy azon sokkal több a gyom, mint az ugarolás előtt. Nézzük már most, hogy és mily módon érhető el mindezen előny ugar-tartás nélkül. A talaj kedvező fizikai tulajdonságainak fokozása, mint láttuk nem annyira az ugartartásban, mint a többszörös talajmivelésben leli magyarázatát, a mit ugartartás nélkül is ép úgy elérhetünk. A talaj táp-erejének fokozása pedig műtrágyák használatával is elérhető istállótrágya hiányában. A gyom irtása az leg-feljebb, ami némely esetben szükségessé teszi az ugarolást, de erre nézve is vannak más eszközeink. Mint pl. a tarlóhántás, gyomirtó növények vetése stb. Így tehát az ugarolás a legtöbb esetben mellőzendő, mert jelentékeny kárral jár, mivel sokszor igen nagy földterületek vonatnak ki általa a termelés köréből. Rendszeres ugarolásnál pedig a költségek mind ugyanazok, mint termelés esetén.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **A cethal gyomrában.** Francia matrózok mesélik ezt a históriát: Kis vitorláhajó haladt el kedvező széllel a tengeren, amikor a kapitány egyszerre észre-vette, hogy a hajóját valami nagy test lökdösi. Kihajolt a korláton és látja, hogy egy óriási cethal a hajó feneké alá férközött és mindenáron fel akarja borítani.

— Nézd csak, — mondotta a kapitány az egyik matrózának — ez a cethal még feldönti a hajónkat.

— Bizonyosan éhes — felelte a matróz; de akkor már az óriási cethal újabb rohamot intézett a hajóra.

— Dobd csak hamar oda neki azt a kosár narancsot!

... A matróz bedobta a tengerbe a kosarat és a leviátán-állat egy falatra bekapta, lenyelte a narancsokat kosarastul. Azután újra nekiment a hajónak. Még éhes volt. A kapitány fogta a padot, amin ült és bedopta a vízbe. A bálna elnyelte és megint támadott. Ez már sok volt a kapitánynak, megkapta egy kinainak, az egyik utasnak a copfját és behajította az éhes szörny torkába.

De ezzel sem lakott jól. A kapitány kétségbeesésében egy másik utast, egy öreg zsidót is a vízbe dobott, aki ott gubbasztott mellette. A zsidó sikoltozva tűnt el a rémálat torkában. De ez sem segített, a cethal csak még dühösebben rohant neki a vitorlásnak, úgy hogy a hajó egy hajsál híján fölborult. Végre is nem maradt más hátra, mint szigonyt vetni a cethalba. Megölték, felhúzták a fedélzetre, ott felhasították — és mikor felhasították, mit láttak? Az öreg zsidó ott ült a padon és javában adta el a narancsot a kinainak.

* **A botgyártás** tudomásunk szerint, mint különleges gyáripar a mult század közepéig hazánkban ismeretlen volt. Zay Albert gróf honosította meg, a ki 1869-ben sétatotyárat alapított. Ez a telep aztán idővel Európa egyik legnagyobb és legelőkelőbb eső- és nap-ernyőnyélgyárává fejlődött ki, a mely némely esztendőben közel ezer alkalmazottnak nyújtott keresetet. Ez első botgyár alapítása óta, óriási mennyiségű arra való nyersanyagunk folytán a félkész áru készítésével foglalkozó telepekkel együtt még 13 botgyár keletkezett, melyek együttvéve tekintélyes mennyiségű botárut szállítottak ki külföldre. Érdekes, hogy a botgyártás nem elégszik meg az erdőnek természetadta anyagával, hanem divat szerint hol egyik, hol másik mesterségesen termelt faanyagra is rászorul. Innen van az, hogy Esztergom, Fegyvernek és Sopron vármegyében, Savanyukut mellett tekintélyes mahalebmeggy ültetvényeket találunk, a melyek nemcsak botra, hanem pipaszárra és szipkára való anyagot is szolgáltatnak. Hogy mennyire jelentékeny hazánk botgyártása, kitűnik abból, hogy az 1898. évi gyáripari statisztika adatai szerint az ez évi termelés 9 millió darab volt. Ez az ipar még csak ezután várja tulajdonképpen a fejlesztés munkáját. (A Műveltség Könyvtárából.)

NAPI HIREK.

— **Eljegyzés.** Faur Traján m. kir. erdőőr kar-társunk, lapunk buzgó hive, ki a szászsebesi m. kir. erdőhivatal kerületében van alkalmazva, ma egy hete eljegyezte magának leendő hitestársul Mártin Máté szász-városi kőmives-vállalkozó kedves leányát, Mariskát. Az ifju jegyeseknek tervezett szép frigyükhöz őszinte szívből gratulálunk.

— **Legfelsőbb kitüntetés.** A „Budapesti Köz-löny“ folyó évi július 2-iki számában a következő leg-felsőbb királyi kézirat jelent meg:

„Személyem körüli magyar miniszterem előterjesz-tése folytán Wéber Mihály főerdőőrnek az erdővédelem és különösen az erdei tüzek oltása körül tanúsított hasz-nos és önfeláldozó szolgálatai elismeréseül a koronás ezüst érdemkeresztet adományozom.

Kelt Bécsben, 1905. évi június hó 8-án.

Ferencz József s. k.

Gróf Khuen Héderváry Károly s. k.

— **Állat az emberben.** Nagyváradról írják: A Margitta melletti Kiskatalusa községben Miklós József erdőgondnok a korcsmában szóváltás után agyonlőtte Tuma Tógyer községi főbíró. A korcsmában levő esküdtek erre Miklóst guzsba kötötték, szemeit karókkal kiszúrták és azután agyonverték. A csendőrség az esküdteket letartóztatta.

— **Megmérgezett család.** Aranyos községben szörnyű szerencsétlenség történt. Iván János megyei utkaparó feleségével és négy gyermekével együtt gombát evett ebédre. A gomba mérges volt s megölte az apát, az anyát és a négy gyermeket, a kik borzalmas kínok között haltak meg. Az egész családból csak egy hat hetes gyermek maradt életben, a ki nem evett a mérges gombából.

— **Talpra magyar — az égen.** A mult napokban a délvidéken látható volt egy csodás égi tűnemény, amely nagy feltűnést keltett és különösen a babonások körében sok szóbeszédre adott alkalmat. Az égi tűnemény legérdekesebb magyarázatát a torontáliak találták meg. Egyik torontáli lapban ugyanis a következő tudósítást olvassuk: A napokban az egész délvidéken s így Torontálban is különös égi tűneménynek voltak tanúi a lakosok. Este kilenc óra tájban ugyanis az égből nyugati felén kigyóalakú égítést jelent meg. Mintegy tíz percig vakító ezüstfehér színben tündökölt, majd kigyó-szerű mozgást végezve, két részre szakadt s tisztán látható T. M. betűk alakját vette föl. Ebben a két betűformában még vagy három-négy percig fénylett s azután lassanként alhalványulva, szétfoszlott. Még nem lehetett tudományosan megállapítani, hogy az égi tűnemény meteor vagy üstökös fénye volt-e, de a magyar lakosság körében szent meggyőződésként hirdetik, hogy a T. M. betű az égen azt jelenti: „Talpra Magyar” s Petőfi és Kossuth lelke szólítja az égből a magyarokat talpra.

— **Egy katonai zenekar ellen.** Szeged város közgyűlése Koszó István indítványára elhatározta, hogy a katonai zenekartól az évi háromezerkétszáz korona szubvenciót megvonja és a katonai parancsnoksághoz átiratot intéz, hogy a mennyiben a katonazenekar nyilvános helyen a Gotterhaltét is fujja, a zenekar közreműködését nem kívánja. Pillei Kálmán indítványára kimondta a közgyűlés, hogy átiratban megkeresi az ország összes többi törvényhatóságát, hogy a lelkeszi hatóságokat utasítsák, hogy katonai zenekar közreműködését egyházi szertartásokon mellőzzék.

— **A szerelmes aljegyző.** Pöstyénből írják: Izgalmas esemény színhelye volt július 2-án a nyitravármegyei Lepassó község jegyzői háza. Valentin aljegyző szerelemre lobbant főlebbvalója, Vavrovits körjegyző felesége iránt. Az aljegyző e miatt hivatalát elveszítette. Valentin most már boszút forralt a jegyző családjá ellen. Vasárnap reggel azzal állított be hozzá, hogy fogadja vissza szolgálatába, s miután Vavrovits ezt megtagadta, Valentin revolvert rántott elő és a jegyzőt hátba lőtte. Ezután az asszonyt és a gyermeket akarta elpusztítani, de ezek idejekorán elzárkóztak. A lövés dördülésére a

cselédség is összegyűlt, a mire Valentin az udvarra futott, a hol föbelőtte magát. A két halálosan sérült embert a nagyszombati kórházba szállították.

— **A levegőbe repült ember.** Weininger Ádám pécsi kőbányai munkás dinamittal megölte magát. A borzalmas öngyilkosságról most a következő részleteket írják Pécsről: Az elkeseredett munkás a mult vasárnap hajnalban elhagyta a lakását. Az utcán találkozott egy Nedelics nevű barátjával, a ki megkérdezte tőle, hová megy.

— Előbb egy kis pálinkát iszom, aztán egyenesen a pokolba megyek.

Reggel öt óra tájban óriás dörrenés riasztotta föl a város lakosságát. Mindenki az utcára rohant. Csakhamar kiderült, hogy mi történt: Weininger Ádám a régi budai városi temetőben dinamittal fölrobbantotta magát. A dinamitot a temető előtt lévő hid párkányára tette s elöntötte. A robbanás a hidat is erősen megrongálta s az öngyilkos testét ezer darabokra szaggatta. Csak a feje maradt épségben, a melyet az öngyilkosság helyétől nyolcvan lépésnyire találtak meg.

— **A kut áldozatai.** Gyíva esztergommegei községben Hartmann Márton földbirtokos házaudvarán kutat ástak a munkások. Béres Adolf fiatal munkás beleállott a vödörbe és kérte társait, hogy bocsássák a mélységbe. Alig volt azonban néhány méternyire a föld alatt, a mikor ijedten kiáltozni kezdett, hogy huzzák föl, mert rossz levegő van a kutban. A munkások engedelmeskedtek, de a vödör üresen jött föl. Béres kifordult belőle. Ekkor Porubszky András vállalkozott arra, hogy társát kimentí. De Porubszkyt is hasonló sors érte: a kutban fejlődött veszedelmes gáz elszédítette és a vízbe bukkott. Mindkettőt halva húzták ki a kutból.

— **A fürdés áldozatai.** Sajó-Kazincz Mózsef ácsmester családjával a Sajóban fürdött, miközben a víz Mózeset és egyik felnőtt leányát elragadta. Családjuk szemeláttára mind a kettőn belefutottak a vízbe.

— **Uj füsttelen puskapor.** Londonból írják: A minap egy új fajta füsttelen puskaporral tettek kísérletet, a melyen mintegy száz meghívott szakértő volt jelen. A szakértők megállapították, hogy az új puskapor, a melynek axite a neve, erősebb annál a füsttelen puskapornál is, a melyet az angol vadászok és tengerészek használnak. E mellett a robbanás alkalmával alig vet lángot, s az időjárás változásai nem hatnak rá. Kiváló tulajdonsága még az e fajta puskapornak, hogy nem rongálja a lőfegyvert; ez a tulajdonság különösen az ágyúnál fontos.

— **Két élet megmentője.** Ó-Liszkról írják: Hammersberg Jenő nyugalmazott koronaügyész kilenc esztendő unokája, Hammersberg Béla a Bodrog vizében fürdött nevelőjével. E közben a víz elsodorta a fiúcskát. Demjén József orvosnövendék, a ki a parton állt, ruhástól a folyóba ugrott s nagy küzdelemmel partra vitte a gyermeket. A nevelő, Kalotaszögi András a rémülettől eszméletét veszítette s elmerült a vízben. A bátor életmentő erre még egyszer a vízbe ugrott s a már fuldokló fiatalembert szintén partra segítette.

— **Szüleinek gyilkosa.** A borsodmegyei Bolyok községben, mint már röviden jelentettük, egy elvetemedett ember kegyetlen módon lemészárolta a szüleit, azután a feleségére és gyermekeire támadt, de a további vérengzést megakadályozták a szomszédok. A kettős gyilkosságról még a következő részleteket írják nekünk: Idősb Németh Gyula, a község egyik legtehetősebb gazdája, a ki több ízben bíró is volt, az egyik áldozat; a felesége meg a másik. Együtt laktak fiukkal, ifjabb Németh Gyulával és a családjával. A fiatal embernek jó sora volt, mert az ózdi vasgyárban dolgozott és szép fizetést kapott. Nem tudni miért, meggyűlölte szüleit, sőt a maga családját is s elhatározta, hogy megöli őket. Szövetkezett egy Várad Gergely nevű kóbor cigánnyal, a ki azonban, a mikor cselekvésre került a sor, a csürbe menekült s onnan nézte végig a vérengzést. Németh Gyula fejszével támadta meg ősz apját s egy csapással leterítette az udvaron. Édesanyja, látván a szörnyű dolgot, rákiáltott:

— Gyula fiam, apád az neked, ne bánts!

A vadállat azután eldobta a baltát s vasvillát ragadva, már halott apját összeszurkálta, aztán anyjára rohant s őt is megölte. A két holttestet egymásra dobta, azután berontott a lakásba, s két kis gyermekét kítaszírgálta az udvarra, hogy őket is lemészárolja, majd a feleségét kereste, a ki elrejtőzött. Ekkorra azonban figyelmessé lett a szomszédban lakó Hauer József, a ki átugrott a kerítésen s oltalmába vette a gyermekeket. Németh Gyula a vasvillával megtámadta Hauert s bizonyosan megöli, ha ennek öcsse ott nem terem s revolvert nem szegez a gyilkos mellé.

— Meghalsz, ha bátyámat bántod! — kiáltott rá.

— Az már más — felelte cinikusan a gyilkos.

Németh Gyula azután megmosakodott, ünnepi ruhába öltözködött, aztán elbujdosott a határba. Ott találtak rá a csendőrök, a kik aztán bilincsbe verték.

— **A kártya és a gutaütés.** Budapesten az Izabella-téren levő Thália-kávéházban nekivetkezve kalábríaszozott a múlt héten három ügynök. Mint a kártyajátékban rendesen, a három ügynöknek is fölfokozódott a szenvedelme s a kibicek koszoruja közepett ugyancsak röpködött a kontra és rekontra. R. ügynök volt a fölvevő s a kibicek, a kik kártyájába láttak, derült ábrázattal nézték, a hatalmas lapok. R. ügynök, szerénységéhez hiven ajánlatot tett partnereinek:

— Talán mehetnénk!?

— Nem, én gutaütésre játszom! — monda a második s a következő pillanatban a játékbeli ellenfelek minden dühével kontrázta meg az elbizakodott fölvevőt.

— Kontra! — kiáltotta — de milyen nagy volt a rémület, mikor egyszerre R. ügynök lefordult a székről. Gutaütés érte.

A kibicek szétrebbentek, nyomban hívták a mentőket, a kik már csak a halált konstatálhatták. A végzetes kontra után a két gyászoló partner még nem hagyta anyiban a dolgot, hanem megállapították kétségtelenül, hogy a szerencsétlen embernek kár volt ilyen komolyan venni a kontrát, mert a pártit ő nyerte volna meg.

Szerkesztői üzenetek.

Komora József urnak, *Likér.* Binder Béla kartársunk ajánlatára az Évkönyv egy példányát már április 20-ikán feladtuk Lihányi Pál kartárs címére, de nem ajánlva s így meglehet, hogy az a posta kezén elveszett. Most folyó hó 4-ikén ajánlva küldtünk egy példányt s azt eddig már bizonyosan meg is kapta. — **Bíró István** urnak, *Almamező.* A főszolgabírónak igazsága volt s így felebbezésének alig lehet valamilyes sikere, mert a vadászati törvény 46. §-a világosan kimondja, hogy: „Ha a vadászati kihágás miatt a kihágási bíróságnál a tett elkövetése napjától számítandó három hó alatt panasz vagy feljelentés nem történik, a kihágás büntetethetősége elévül.” (Lásd Évkönyv, 72 lap.) Kivételnek csak abban az esetben van helye, ha a büntető törvény alá tartozó eset forog fenn (például emberölés, testi sértés, hatósági közeg elleni erőszak stb.) Ezt különben magán levélben is megírtuk s itt csak azért ismétéljük, mert a dolog másokat is érdekelhet és szükségük lehet ennek tudására. — **Baumann Andor** urnak, *Butra.* Minap tett kérdésére elfeledtük értesíteni, hogy Acberger Imre most is a központi irodában, Csurgay András pedig Alunon (u. p. Gyalár) van állomáson. Előbbeni velünk együtt üdvözlétét küldi.

A kiadóhivatal postája.

Kiss Imre urnak, *Bodola.* A könyvnyomda útján rendelt Évkönyvet megküldtük. — **Bodnár Lajos** urnak, *Kovácsvágás.* A beküldött 4 koronával június végeig lett előfizetve. — **Haracsi István** urnak, *Besenyő.* A 2 korona előfizetési díj beérkezett. Nincs miért megbocsátanunk; bár összes tisztelt olvasóink ilyen pontosak lennének, akkor nem kellene a könyvnyomdánál százzakkal tartoznunk. — **Mikó László** urnak, *Erdő-Horváti.* Neheztel azért, hogy sürgetjük az előfizetést s teszi ezt akkor, midőn már másfél évi hátraléka van. Ugyan kérem, mit szólna Ön ahhoz, ha másfél év múlva kapná csak a fizetést s ekkor is nem az egészet, hanem csak egy harmadát, mint a hogy Ön is csak ennyit küld s a többi hátralékról említést sem tesz, hanem beszünteti a lapot. Bizony az ujság is csak úgy kér enni, mint az ember s ha nem adunk neki, éhen pusztul. — **Kmostinec János** urnak, *Nyitra-Rudnó.* Multkori üzenetünket oda módosítjuk, hogy előfizetése nem február 28-áig, hanem szeptember 30-ig van rendezve.

Hirdetések és pályázatok.

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert,**

m. kir. erdész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezés vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

Állomás-csere.

Egy m. kir. kincstári erdőőr mostani állomás-helyét valamely az ungvári vagy nagybányai m. kir. főerdőhivatalok, esetleg a bustyaházai m. kir. erdőhivatalnál alkalmazott kartárssal elcserélni óhajtáná. A cserélőnek átköltözködési költségeit 100 korona erejéig hajlandó fedezni. — Címe megtudható e lap szerkesztőségénél.

1—3

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorssajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 ..
Negyed évre	2 ..

Pénzküldemények a
„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközoásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. július 9.

41. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Erdőöri gyermeknevelési-alap. — 2. Járásiak mozgalma. — 3. Tárcá: Embervadászat. — 4. Leve-
lezés. — 5. A nagyvilágból. — 6. Hasznos tudnivalók. — 7. Különlélék. — 8. Napi hírek. — 9. Szerkesztői
üzenetek. — 10. A kiadóhivatal postája. — 11. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekínthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen
tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek.
Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a
vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is
a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Sz: 1594/905.

Pályázati hirdetmény.

Lemondás folytán üresedésben levő **erdőőri állás** betöltésére ezennel pályázatot nyitok és felhívom mindazokat, kik ezen állást elfoglalni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványaikat az első hirdetés napjától számított **30 nap alatt** hozzám adják be, mert a későbbben érkezett kérések nem vétetnek számba.

A megválasztandó erdőőrre a város tulajdonát képező 1350 hold erdő őrzete bízatik; az ezen állással járó jövedelem pedig 480 korona fizetés és 60 korona lótartási általány.

Vizakna, 1905. június hó 15-én.

Ambrus Károly,

polgármester.

2—2

Pályázati hirdetmény.

Nős erdész, vagy szakbeli előképzettséggel bíró erdőőr kerestetik egy nagyobb erdőuralomhoz július 1-ével vagy később való belépésre.

Javadalmazás: havonként 60 korona, lődij mintegy 80—100 korona évenként, 1 egyenruha, szabad lakás mezőgazdasági melléképületekkel (különálló erdészlak) kerttel, sok gyümölcsfával, körülbelül 438 hektár (kerekén 9 hold) jó minőségű illetményföld, 20 ürméter illetménytűzifa a házhoz szállítva, azabad legeltetés 4 darab szarvasmarhára.

Kivánalmak: elegendő szakbeli előképzettség (szakvizsgái bizonyítvány nem feltétlenül szükséges), beható ismeret a fővad gondozásában és vadászásában, a magyar és német nyelvnek szóban és írásban való bírása. bizonyos gyakorlottság az irányban és számolásban.

Német nyelven irt pályázatok saját szerkesztésű életleirással, melyből az eddigi tevékenység, a szerzett ismeretek és tapasztalatok kitűnjenek (mert csak ilyen pályázatok lesznek figyelembe véve), megfelelő bizonyítványokkal és arcképpel felszerelve alulírt címre küldendők.

Díós-Jenő (u. p. Rétság) Nógrádmegye.

Schötzl, főerdész.

Pályázat.

Gróf Thorotzkai Miklósné birtokainak igazgatósága Budapest (VI. Sziv-utca 32.) pályázatot hirdet **egy főerdőőri és egy erdőőri állásra.**

Pályázóktól megkívántatik: Erdőőri szakvizsga, a magyar-, német- és román nyelv ismerete s a főerdőőri állásra nagyobb intelligentia, jó írás és jártasság a térkép-másolásban. Feltételek: Szolgálati hely Petrozsény; egy évi próba-idő alatt K 60— illetve K 50— havi kezdőfizetés. Kinevezés esetleg a próba éven belül is K 80—, 100—, illetve K 60— havi fizetés, szabad lakás, tűzifa, szabályszerű napidíj és nyugdíj-jogosultsággal.

Pályázatok fényképpel és bizonyítvány másolatokkal az igazgatóság fenti címére intézendők.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb **vadász-fegyvereket** jutányos árban szállit

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Á r a k: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brauswetter János

Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műórás, főtárlálója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jóállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Ajánlkozás.

39 éves, nős, róm. kath. vallású férfi, ki az erdőőri szakvizsgát letette, jártas az erdőőri összes teendőkben és különösen a vadászat minden ágazatában, eddigi szolgálatában többnyire vadászat-tal foglalkozott, először gróf Apponyi, majd a gróf Elz Jakab-féle vadászberleteken mint fővadász s állását csak a bérlet megszűnése miatt volt kénytelen elhagyni.

Érdeklődők forduljanak alólírothoz.

Fádlly István, Királymező

(Máramarosmegye).

2—3

ÉVKÖNYV

AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugberezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgymakk kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőörök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitérésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s

igly vaskos kötetet képez. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV” 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővitéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem belevesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hánynak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv” kiadóhivatala
Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezte után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv”
kiadóhivatala.

SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

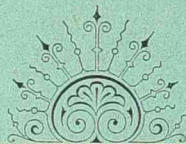
SZÁSZVÁROS (KLASTROM-U. 1.) SÜRGÖNYCIM: KÖNYVNYOMDARÉSZ.

KÖNYVNYOMDAI SZAKÜZLET.

A

„SZÁSZVÁROS”
politikai és vegyestartalmu hetilap
kiadóhivatala.

Az

„ERDÉSZETI UJSÁG”
kiadóhivatala.Jutányos árak!Jutányos árak!Pontos kiszolgálás!Ajánlja dúsan felszerelt papírraktárát: **eljegyzési és esküvői-kártyáit**, stb.

KÉSZIT:

a. könyvnyomdászat körébe vágó mindennemű munkákat ugymint:

.. .. **ERDÉSZETI NYOMTATVÁNYOKAT**

továbbá:

községi és városi, megyei és állami
hivatalok, ügyvédek, közjegyzők, lel-
készek és tanítók irodái számára, vala-
mint pénzüzetek, gyárak, és bárminő
vállalatok részére részvényeket s álta-
lában a nyomdai szakba vágó bármily
tartalmu nyomtatványokat.

Látogató és eljegyzési kártyákat, meg-
hívókat esküvőkre, bálra, iskolai ün-
nepélyekre, műkedvelői előadásokra s
egyéb alkalmakra. Végül gyászjelenté-
seket, szinlapokat és falragaszokat, bár-
mely tartalmu nyomtatványokat keres-
kedők és iparosok számára.

Diszes
kivitel!

Névjegyek

Diszes
kivitel!